

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3. Tel. /905/ 278-4116.

E-mail: mirko388@allstream.net

No.1-2, Vol.30., January-February--leden-únor 2006.

6.největší kanadské město Mississauga, zaujme návštěvníka citem pro historii: na Dixie Rd. je moderní vila a hned vedle ní původní domek farmáře, s typickou verandou. Starostkou je už 15 let paní H.McCallion.

Československé dokumentační středisko, o. p. s.

ČSDS je obecně prospěšná společnost registrovaná u Krajského obchodního soudu v Praze. Udržuje nestátní badatelské a dokumentační středisko pro dějiny domácí a exilové antitotalitní rezistence v éře komunistického Československa (1948-1989), umístěné od léta 2002 v prostorách Národního muzea v budově ministerstva zahraničí (býv. OIRT) v Praze na Strahově.

ČSDS navazuje na činnost exilového Československého dokumentačního střediska nezávislé literatury na zámku Schwarzenbergu v Scheinfeldu. Těžiště jeho práce spočívá v badatelské práci a ve všestranné podpoře badání. Současně vyvíjí činnost směřující k popularizaci historického výzkumu a formování historického vědomí společnosti. Pokud jde o přívlastek »československý«, je to součást pracovního programu ČSDS, a to v dvojím smyslu: historie zápasu o duchovní a politickou svobodu se zkoumá v hranicích československého státu, jak existoval za komunistické éry, a jako úsilí, v němž demokratické síly české i slovenské společnosti úzce spolupracovaly.

ČSDS těsně spolupracuje s Národním muzeem v Praze, zejména při zpracování a zpřístupňování sbírkového a knižního fondu, který středisko darovalo muzeu. Tento fond je spravován jako nedělitelný celek nově zřízeným referátem Historického muzea, který nese označení Československé dokumentační středisko 1948-1989.

Správní rada ČSDS: Vojtěch Čelko, Jozef Jablonický (Bratislava), Miroslav Kusý (Bratislava), Ivan Medek, Petr Pithart, Vilém Prečan (předseda), Karel Schwarzenberg, Jiřina Šiklová, Jiří Vančura.

Dozorčí rada ČSDS: Blanka Cisařovská, Milan Drápala, Milena Janišová.

Vědecká rada ČSDS: Antonín Měšťan (předseda), Erasm Kolhák, Jan Křen, Robert Kvaček, Jacques Rupnik, Milan Stloukal, Oldřich Tůma, Ludger Udo (předseda), Eva Wolfová, Peter Zajac (Bratislava).

V ČSDS pracují ředitelka střediska Marie Šedivá (od 1. dubna 2004), vedoucí knihovny a archivu ČSDS Jiřina Hanáková a odborní pracovníci Kateřina Volková a Radek Schováněk.

ČSDS dále sdružuje skupinu spolupracovníků, k nimž patří historici Petr Hrubý, František Svátek a Josef Tomeš, Eva Gránová, Xénie Klepíková a Zdena Schwarzová. K zahraničním spolupracovníkům patří Zdena Brodská a Milan Hauner (oba USA), Sylva Šimsová (Londýn), Ludmila Šefnová (Holandsko). Kromě toho se vytvářejí ad hoc skupiny spolupracovníků na výzkumných projektech střediska.

Činnost společnosti a jejího střediska je financována z grantů získaných ve veřejných soutěžích a z příspěvků soukromých sponzorů. V letech 1998-2003 takto podporovali ČSDS americký nakladatel Jim Ottaway a The Father František Rochla Fund ve Velké Británii.

ČSDS, Skokanská 3, 169 00 Praha 6

IČO: 25 73 12 89; bankovní spojení: 27-3147470297/0100
tel. 220 466 402-7, fax 220 406 408, e-mail csds@csds.cz

Czech zoo announces birth of rare black rhino

PRAGUE, Jan 4, 2006 (AFP) - The Dvur Kralove zoo, in the north of the Czech Republic, on Wednesday announced the birth of a male black rhino, the 29th of the endangered species born since breeding began at the zoo in 1971.

Only an estimated 3,610 black rhinos, an African species, are thought to survive in the wild according to the International Rhino Foundation. Most are in Southern African and Kenya.

Black rhino numbers plummeted by 96 percent, to around 2,300, between 1970 and 1992 due to poaching and then started to recover after the species was declared an endangered species, the conservation organisation added on its website.

There are now some 200 black rhinos in captivity, around a third of them in Europe. Zoos have launched an intensive breeding programme to help save the species from extinction.

The baby rhino, which has not yet been named, weighed around 36 kilogrammes at birth.

"The animal was very single-minded from birth. Within around two hours it was on its feet and soon afterwards started to take its mother's milk," said zoo spokeswoman, Jana Mysliveckova.

The zoo has launched a competition to name the newborn rhino with a deadline of February 28 for suggestions.

Dvur Kralove is one of the main European zoos specialising in African wildlife, with many animals able to roam free on its 64-hectare site.

WWW.EUROPEANREPORTER.COM

Ottawa, 20.8.1985: In the Conservative Mulroney Government, Otto Jelinek/on right/ was Minister of Multiculturalism. On left is M.P. Vince Noce of Italian origin. Jelinek was born in Prague 1940 and came to Canada in 1951 with parents and 2 siblings. Graduated from Appleby College in Oakville and Swiss Alpine Business College in Davos.

Former Canadian figure skating champion named Czech coordinator abroad

PRAGUE, Jan 4 (AFP) - The Czech government Wednesday announced the appointment of former world figure skating champion and Canadian minister of sport and finance, Otto Jelinek, as its "coordinator of the Czech Republic's activities abroad."

"His main task will be to establish the good name of the Czech Republic in the world through the activities of the ministries of foreign affairs, industry and trade and regional development," government spokeswoman Lucie Orgonikova said.

Jelinek told Czech news agency CTK that his mission would be "to sell the Czech Republic to tourists and busi-

nessmen."

Born in 1940, Jelinek left what was then Czechoslovakia with his sister Maria and parents following the communist coup in 1948, eventually ending up in Canada.

In the 1950s and 1960s, the brother and sister combination won a succession of figure skating titles, with the highlight being the world championship pairs title in the city of Otto's birth, Prague, in 1962.

Afterwards, he pursued a political career in Ontario and at federal level in Canada before returning to the Czech Republic in 1994. Since 2003, Jelinek has been the Central European director of the auditing company, Deloitte.

• EUROPEAN REPORTER •

Slovenští sociální demokraté přicházejí každoročně 1.září k pomníčku evropského politika Alexandra Dubčeka na 88.km u Humpolce. Přišel tam zánadně o život v roce 1992.

Paroubek prosil Švédy o půjčení ukradené bible

Stockholm - Premiér Jiří Paroubek včera během návštěvy Stockholmu požádal o půjčení vzácné Dábovy bible, kterou za třicetileté války před 360 lety ukradla v českých zemích švédská vojska. Bible má být exponátem na výstavě v Česku.

Radí se bača s manželkou: "Ten beran je nějaký smutný, neměl bych ho podříznout?" "No, když myslíš, že ho to rozveselí..."

Dramatický život Jiřího Ješe

Přiznávám, že jméno Jiřího Ješe bylo pro mne na začátku devadesátých let tak trochu zjevením. Jeho komentáře jsem poslouchal z tehdy již do Prahy přestěhované stanice Svobodná Evropa. Tuto stanici a ji podobně jsem samozřejmě sledoval (pokud to šlo v hluku rušiček) i před listopadem, ale jméno Jiří Ješ jsem nezaslechl. Nepamatoval jsem si na něj ani z osmašedesátého, a tak jsem si říkal, jestli nejde o nějaký pseudonym. Všechny ty komentáře totiž svědčily o neobyčejně špičkovém a publicistickém umu, jejich úroveň i jazyk zcela bezproblémově a jaksi samozřejmě navazovaly na úroveň a jazyk novin a časopisů vycházejících před totalitní devastací. Také hlas komentátora svědčil o tom, že nejde o žádného mladíčka. Hlavou mi tedy vřtala otázka: Kdo je Jiří Ješ?

Svobodná Evropa se v té době stala součástí Českého rozhlasu, vyřešení otázky

mi tedy nedalo mnoho práce. Měl jsem také štěstí brzy se s panem Ješem osobně poznat a seznámit se s někdy až příliš dramatickým během jeho života. Prozrazovat podrobnosti v anonémním článku by byla jistě chyba. Takže jen telegraficky: Jiří Ješ se narodil v roce 1926. Po válce, jako student, publikoval ve Svobodném slovu a Peroutkově Dnešku. Po roce 1948 na něj čekalo vyloučení ze studia, věznění, další rozsudek a věznění, vystěhování z Prahy, různá podřadná zaměstnání. Nakonec se stal organizátorem koncertů vážné hudby na českém severu. Po listopadu 1989 se pak téměř každodenně věnuje psaní a natáčení komentářů i jiných rozhlasových pořadů. Velice zasloužený je nositelem Ceny Ferdinanda Peroutky.

Jiřího Ješe nyní uslyšíte v desetidílném vzpomínkovém vyprávění na stanici Vltava v pravidelném cyklu Osudy.

JAN HALAS

Co dělali estébáci v cizině?

Lidé mají další šanci zjistit, jak fungovala komunistická Státní bezpečnost. V Praze byla otevřena nová badatelna, kde jsou k dispozici materiály týkající se "komunistické rozvědky, takzvané I. správy SNB, jejíž agenti působili v zahraničí a sledovali například emigranty.

V první fázi zveřejníme materiály obecnějšího charakteru, k nahlédnutí budou například dokumenty o tom, jak rozvědka fungovala nebo jak její lidé měli postupovat při verbování dalších spolupracovníků v zahraničí," řekl Bohumil Šrajcr, mluvčí Úřadu pro zahraniční styky a informace, který komunistickou rozvědku nahradil po roce 1989. Úřad se rozhodl zveřejnit i údaje o tom, co lidé z komunistické rozvědky dělali pro režim v "krizových letech" 1968 a 1989. "Režimu tehdy teklo do bot a stahoval své lidi i ze zahraničí," dodal Šrajcr.

Zajemci by se měli postupně dostat i k podrobnějším informacím o jednotlivých operacích Státní bezpečnosti v zahraničí. Lidé o ně ale budou muset požádat její zaměstnance. "Některé věci i dodnes nelze podle zákona zveřejňovat. V archívech jsou třeba citlivé údaje o cizincích a diplomatech.

Havel prodal rezidenci v Portugalsku

PRAHA Bývalý prezident Václav Havel potvrdil, že již nevlastní rezidenci v portugalském přístavním letovisku v Olhos d'Água. "Nedostali jsme se tam s manželkou tak často, jak jsme plánovali," uvedl Havel. Doprava z Prahy do letoviska je navíc dost komplikovaná a dům také vyžadoval údržbu, která znamenala poměrně velké náklady.

Havel se rozhodl prodat dům i přesto, že místní klima velmi prospívalo jeho zdraví. "Vzduch tam mi vždycky udělal moc dobře na dýchání," řekl devětašedesátiletý Havel, který trpí chronickou bronchitidou. Havelovo zdraví poškodilo především vězení, kde za komunistického režimu prodělal nelehký zápal plic. ČTK

"Kolik bys dal za moji ženu?" "Ani halíř!" "Platí, je tvoje!"

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.
Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová.
Tel.: /905/ 278 - 4116.
E-mail: mirko388@allstream.net

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.
List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ... \$ 20:00
USA ... \$ 28:00
Zámoří, letecky ... \$ 30:00

Sdělení čtenářům v ČR: Dobrovolné
předplatné lze poslat na adresu:
Renáta Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy,
(tel. po 17 hod. 233 910 340 nebo
e-mail r.kolarova@centrum.cz)

Sdělení čtenářům na Slovensku:
Dobrovolné předplatné lze poslat poštovní
poukázkou typu „C“ nebo v hotovosti
na adresu:

Jaroslav Kašík, „Kanadské Listy“,
Kalinčiakova 23, 917 01 Trnava,

Z KRAJANSKÉHO ŽIVOTA

Romance nejspíš začala před r. 1948 v Lubech na karlovarsku, když tam Alois Fogl byl předním krajským funkcionářem Čs. sociální demokracie. Cítil od první chvíle, že Růženka /"Rosl"/ Wilferová je ta pravá. Pak se chvíli neviděli, ale k zasnoubení došlo přesně 25.9.1948 na lávce v krásné alpské přírodě, nedaleko obce Mittenwald. Shodou okolností autorem fotografie byl dnešní vydavatel "KL". Bylo to v Laintalu.. Svatba byla v Mittenwaldu a pak se manželé přestěhovali do Kanady. Proč si vybrali Montréal není jasné, ale byl to dobrý tah. Přestože se Lojza od začátku věnoval krajské činnosti /Sokolu, tábora Hostýn, zemské soc. dem. organizaci, katolické farnosti atd./ měli 2 děti: syna Petra a dceru An-nittu, která si vzala mladého Zicha. Ti měli 2 chlapece, tedy vnu-ky manželů Foglových. Abychom nezapomněli: Alois se narodil v dobrém znaku Blíženců 25.5.1925 v Mistrovicích, okr. Ústí n. Orlicí. Jako své povolání začal v 70. letech uvádět, že je houslař. Jak se dostal k houslím, které před tím nikdy nehrál? Totiž jeho tchán Anton Wilfer housle uměl vyrobit a do Kanady se se svou paní přistěhoval. Tak vznikla firma Anton Wilfer and Co., kde Alois byl presidentem. Firma se stala známou, že uměla odborně opravit jakýkoliv hudební nástroj. Chodila k nim mj. i světoznámá klasická kytaristka sl. Boyd. K popularitě přispěly články v revue "Musicien québécois". Jeden z článků označil firmu za nejlepší v tom oboru a šel tak daleko, že se zmínil, že p. Anton Wilfer se narodil v Schönbachu /později Luby/ v Československu. Manželé Foglovi vždy rádi cestovali a poznali doslova celý svět. Někdy si dokázali odpočinout na své farmě ve vesnici Troy ve Vermontu nebo na Floridě. Od r. 1990 rádi

jezdí do České republiky a vždy se zastaví v Jablonném v Jeseníkách, kde má Lojza bratra. Blahopřejeme oběma k 80. narozeninám a k 57. výročí jejich svatby. V té souvislosti je obrázek výše otištěný o pravdivým autentickým dokumentem. Za "KL" děkuji za zprávy z Montréalu. MJ.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian Patrimoine
Heritage canadien

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

V.M. Kaván /Ramset
Fasteners/ oslavil "80". -- Knižní prodejna "czech-books.com" ve Victoria, BC, vy-dala lednový výprodejní seznam knih. Kdo si objedná zboží nad \$50, dostane jako bonus 60ti stránkový časopis "Reflex". /Seznam pošleme vážným zájemcům. -- Bude jaro a spolehlivé auto zájemcům prodá býv. skaut Terry Hayes od firmy John Hol-land's ROYAL Co., 1220 Eglinton Ave. East, Mississauga, Ont. /905/ 238-28886. -- Montréalský "Věstník" rediguje Alena Martinů, tel. /514/ 484-6177. -- Vynikající zubní lékař v Montréalu: dr. Tomáš Machán, tel. /514/ 426-4288. -- Kdo má zájem o seznam čs. půmyslníků, kteří do Kanady přišli před 2. svět. válkou, pište na "KL". -- Vynikající články o kan. sportu píše red. George Gross, rodák bratislavský. -- Dr. M. Skála v Quebecu úspěšně vybojoval střet s vi-rusem žloutenky C a zvládl také "podvýživnost" štítné žlázy. /Martin rozhodně pojedí do Prahy na Vsesokolský slet. -- Také torontský "SUN" přinesl článek "Bohemian Christmas". Autorka z neznámých důvodů doporučila, aby turisté navštívili v zimě Kři-voklát a "Czesky Krumlov". -- Společná akce zemí Evr. Unie bude v To-rontě 2.2.06. Kontakt: www.diplomaticlounge.ca -- Asociace Hostýn www.hostyn.org hledá placený personál pro dětský tábor v létě 06. -- Deska na rodném domě K. Buzka ve Frenštátu p. R. ho uvádí jako zakladatele Čs. národního sdružení v Kanadě, 1939. V městském muzeu se buduje trvalá expozice, kde budou hlavně materiály o A. Poláško-vi, K. Buzkovi a G. Přístupovi. -- 30.12.05 zemřel náhle náš tiskař Steve A. Weller, 62. Měl pro nás porozumění, i když jsme dodávali sestavené stránky "KL" staromódní metodou. -- Novým šéfem Policie Regionu Peel se stal Mike Metcalf. -- Lída Matusiaková, dcera G. Pří-stupy se dohodla s dr. V. Prečanem a poslala mu písemnou pozůstalost po svém ptci, včetně desítek dopisů od senátora Vojty Beneše. -- No-vým šéfem OMNITRADE MACHINERY/78 Torlake Cr. / se stal Martin Pod-rabský. Tel. /416/ 257-3935. /Stan Wiener se dal do soukromého pod-níkáni. -- "Edmontonský Zpravodaj" má barevnou obálku i fotografie. U vesla jsou zřejmě odborníci a odbornice. -- Kanada a Dánsko se "o-řukovávají" ve věci arktické ropy. Jde o Hansův ostrov poblíž Grón-ska. -- Ivo Břehovský měl v hamiltonské nemocnici menší operaci a čtení "KL" ho potěšilo. Napsal nám: "To je profesionalita! Všechno o všem!" -- K. Rohlíčka v Montréalu zlobí, když si lidé pletou pojmy "e-xulant" a "emigrant". -- Starostka Mississaugy Hazel McCallion dosta-la v Ottawě "Order of Canada" z rukou Hlavní guvernérky M. Jean-ové. -- Dr. M. Suda má novou adresu: 908-150 Longboat Ave., Toronto, Ont. M5A 4G4. Je absolvent University v Bruges. -- Podle fotografa a novináře Jana Hocka je Vancouver ideálním velkoměstem pro život. -- Krajané ve Winnipegu uvítali ve svém středu p. velvyslance P. Vošalíka a p. Karla Hejce. -- Jsou náznaky, že MZV zřídí v Torontě "malý" český kon-sulát. -- A. Machová měla v "Satellitu" vzpomínku na inž. K. Buzka. Nato-čila s ním několik rozhovorů. -- Podle P. Kováře i Kanada má deštný les. -- V Montréalu byl kongres World Travel. Přiletěl i český mini-str R. Martínek. -- Krajan George Sláma, 82, zemřel 4.4.05 v Thornbury, Ont. -- Ruth B. Guthof má novou adresu: Finská 528/1, 101 00 Praha 10. --

Hledá se Jana M. Majerová, roz. Tylová. -- Ant. Dojáček, 87, nar. ve Vídni, zemřel v Montréalu 8.3.1998. Dobře ho znal A. Fogl. -- Kdo ví, jak skončil Josef Tře-beška? -- V Mississauze koncertoval š. Rak, klasický kytarista českého původu.

Kanadsko-česká ob-
chodní komora slaví
v těchto dnech 15. vý-
ročí založení. Před-
sedou je světoznámý
průmyslník p. Tomáš
Bača /na obrázku/.
Kontakt: L. Novotný,
/416/ 929-3432.

Už 10 let uteklo od
odchodu čs. sportovce
a plavčíka z filmu
"Pod vlajkou Korsá-
rů", Oty Šindeláře.
Krajané i Kanaďané
v Niagara Falls na
něho vzpomínají v
dobrém. Chybí nám.

„Vdaná?“, zeptal se soudce.
Svědkyň vzdychla.
„Svobodná.“ nadiktoval soudce zapisovatele.
„Ženatý?“ ptá se soudce druhého svědka.
Svědka si povzdychnul.
„Ženatý.“ diktuje soudce.

Dr. George F. Zagal
Dentist

(905) 823-4844

1096 Feeley Court
Mississauga, Ontario L5J 4S6

Nejnovější české bestsellery,

(Viewegh, Ulč, Kuras, Frybová, Legátová, Hůlová...)
politické, historické i romantické romány, dětské knihy, kuchárky,
detektivky i biografie... 100 různých CD (hudba, pohádky, mluvené slovo), naučné i zábavné
CDROM, filmy na DVD, křžkovky, slovníky, učebnice, kalendáře 2005, CZ nálepky, karty,
hračky a další české věci...

Vyžádejte si katalog slovenských knih!

Velká výprodej: 200 knih se slevou v hodnotě 5, 7, 50 a 10 dolarů!

Bonus: S nákupem (C\$ 80.00) přiložíme zdarma kvalitní hodinové

DVD PRAHA nad kterým se Vám bude tajit dech...

Romantický výlet je doprovázen hudbou B. Smetany a A. Dvořáka.
(Foto DVD je vhodné pro všechny druhy DVD přehrávačů.)

Volejte, pište, mailujte, rádi se Vám budeme věnovat!

Navštivte naše webové stránky

www.czech-books.com

nebo volejte zdarma 1 877 287 1015

1652 Mountbatten Place, Victoria, BC-V8S 5J9.

Vinařská obec Polešovice, rok 1992, setkání ročníku 1925 míst-ní měšťanské školy: snímek nám půjčil polešovický rodák Josef Janík, který stojí hned první vpravo. Řadí se čestně vedle vý-še zmíněného A. Fogla: obětoval stovky hodin krajskému živo-tu, zvláště Letnímu táboru Ho-stýn. Za mlada byl náruživým skautem v oddílu HOŠA, ale měl dost neobvyklou přezdívkou SADÍ-LEK. Později snil o tom, že bude letcem. Muže z něho udělalo to-tální nasazení Němci v r. 1944 a to období později srovnával se svými začátky v Kanadě. Až do roku 1954 pracoval jako kuchař na DEW line při stavbě podzemních bunkrů /byla studená válka/. V Montréalu pracoval na montáži v let. továrně, později u soustruhu. 29.6.1957 se oženil a po školení se stal kameramanem a technikem. V tomto oboru působil celých 32 let. Změna v životě manželů Janíko-vých nastala, když se přestěhovali z předměstí Montréalu do centra. Na rodné Slovácko vzpomínají rádi.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Postřeh několika krajanů po návštěvě ČR: Češi používají běžně slovo "kom-pjutr", ale stále píší výraz "po-čítač". Slovo "kalkulátor" se vyskytuje málo. --Nejpopulárnějším českým politikem se stal ministr kultury Vítězslav Jandák. --Oblíbeným pivem B.Hrabala byla "Postržišská desítka". Vyrábí se v Nymburku. --Ivan Pilip, známý aktivista ve věci Podkarpatské Rusi přežil v prosinci menší mozkovou příhodu, ale zotavuje se. Jeho přání: pobyt v solných lázních v Solotvině u rumunských hranic. Msgr. Augustin Vološin, premiér autonómie P.Rusi v r.1938, byl umučen ve vězení v Moskvě. --Z knihy A.Dubčeka "Naděje umírá poslední": Husák informoval Moskvu v r.1944, že 70 procent Slováků si přeje připojení k SSSR. Plán, jak eliminovat Dubčeka, byl schválen Břežněvem na jaře 1969, po taj-

né schůzce s Husákem v Užhorodě. --Allén M.Fojtů /Smetanova 1061, nájde pozorný čtenář ve fejetonu na této stránce.. 755 Ol Vsetín/ píše do texaského "Hospodáře" rubriku "Zajímavosti z Moravy". --Na zlínské radnici byla odhalena deska "Obětem komunismu". --Přes 100.000 osob židovské víry bylo v r.1944 Maďary deportováno do Osvětimi z P.Rusi. Přežila tich jen hrstka. --J.Beránek napsal pro č.4 "Masarykova lidu" studii o českém eurokomisari Vladimíru Špidlovi, nar.22.4.1951 v Praze. Číslo má 36 stran. --Josef Šála z Brasů je přesvědčen o tom, že "Kanadským Listům" byl Osudem dán úkol "spojuvat všechny dobré lidi na této planetě". Dožil se ve zdraví v srpnu 2005 svých 85.narozenin. Jeho oblíbená polévka: hrachová. --Prof.L.Moravec nám z Chrudimě poslal článek "Dávej si pozor na hubu" s podtitulem "Mé první volby 1946". Jeho postřeh je vynikající. --Řetězec CARREFOUR odchází z ČR. Byl prodán TESCO. Také zmizí všech 67 prodejen rakouské firmy JULIUS MEINL. --Miloš Zeman dokončil rukopis nové knihy "Vzestup a pád sociální demokracie". --Nová slova? PC je počítačový kompjutr, antivirus je odvšivovač, malware prý je fujtblivér. A víte, co je "internetový prohlížeč"? --O.Špecinger /Horymírova 943,278 Ol Kralupy n.Vlt./ napsal studii "Hudebník a cestovatel Eduard Ingriš". Málo lidí v ČR ví, že napsal píseň "Teskně hučí Niagara...". --Baráčníci vykořili do nového roku s perfektními soubory "FURIANT" /dospělí/ a "Kominíček" /děti/. Kontakt: M.Čapková, Malá Bělá 76, 294 Ol Bakov n.Bélou. --Spor komu patří chrám sv.Víta se táhne dál. Před soudy a v tisku. --Pardubický dentista MUDr.František Zach dostal od UK v Praze čestný titul "Osobnost české stomatologie". Působil na fakultách v Praze a v Hradci Králové. Navrhl nový zubní kartáček, ale s ním zatím do světa neprorazil. Oslavil nedávno "70". --Volný vstup do zoo v Brně jeden den v říjnu měli všichni, jež měli "ptačí" příjmení. Nejvíce bylo Holubů. --Krajané čekají na české občanství až 15 let, cizinci žijící v ČR v průměru 3-4 roky. --Tůru po Kanadě plánuje chlapecký pěvecký sbor BONI PUERI z Hradce Králové. Vše vyjednává firma Colwell Arts Management, 1580 Line 37, New Hamburg, Ont. N3A 4B7. Tel./519/662-2777. Sbor má 40 členů a dirigentem je Jakub Martinec. --YWCA oslavila 85.výročí založení. Ústřední ředitelkou je Jiřina Kožderová. Adresa: Rybalkova 33, 101 00 Praha 10. E-mail: info@ywca.cz. --V Ruzyni otevřeli nový terminál za 8.2 miliardy korun. Letiště obsluhuje pasažéry 50ti let.společností a umožňuje létání do 103 míst světa. Na solidní práci se podílela hlavně švédská firma SKANSKA. --Společnost PYRAMIDA bude stavět multifunkční komplex na hlavní třídě Pardubic. Mimo obchodů bude v něm i 55 nadstandardních bytů. Cena stavby: 300 milionů Kč. --Vynálezce kontaktních čoček a proslulý chemik, Otto Wichterle /1913-1998/ má v Praze 6 pomník. --Jiří Paroubek navštívil Dánsko a protestoval, že tamní vláda dovolí českým občanům volný přístup k práci až po dvou letech, ač má nejnižší nezaměstnanost ze všech zemí Evropské Unie. --Z.Šedivý napsal, že na smrti Jana Masaryka se podílelo komando pod velením J.Vávr-Štaříka a že k němu patřil Vilém Krajčířovič. Ten si později v USA změnil jméno na William Kray. Přišel o život koncem 60.let při zacházení s plynem ve své kuchyni. Co dělali agenti NKVD /Bondarenko, Bělkin, Paršinová-Kudláčková atd./ se dovíme až po odtajnění příslušných archivů v Moskvě. --O UFO pojednává knížka V.Kostiha "Únos Mildred Hawkinsové", 200 stran. Kontakt: V.Kostiha-Alisa, A.Blachy 1787, 735 41 Petřvald. --Dokumentární knihy: Zdeněk F.Šedivý "Domeček-mučníka na Hradčanech", 224 stran a "Uranový GULAG-Jáchymovské peklo", 255 stran. Obě vyšly v nakl.MOBA, Kotlářská 53, 602 00 Brno. --15.6.06 se v Pardubicích sejde po 60ti letech maturitní třída RG z r.1946. Z původních 22ti stále žije 17, včetně vydavatele tohoto listu.

FEJETON

Mise v Mississauze.

Jak jsme převážely „Kanadské Listy“ pro čtenáře do České republiky.

Nemusím představovat pana Mirko Janečka, který, co by „nezavislý“ vydavatel a redaktor „Kanadských Listů“ nám umožnil cestu do Kanady i krátký pobyt v jeho domě v Mississauze. Nejen já, ale i další obávaní lidé pomáhají snížit náklady na přepravu Kanadských Listů do ČR, které vycházejí díky čtenářským příspěvkům a „finančním dotacím“ pana Janečka již přes 40 let. Začátkem prosince jsem převážela s dcerou poslední 3 čísla r. 2005. Po obědě máje matka s dcerou přemísťovaly náklad na „rudlíku“ k autu. To se nedá odvézt najednou! Nakonec jsme 2 balíky s KL naskládaly na zadní sedadlo a 2 kufry do kufru auta. Váhový limit 64 kg na osobu překročen nebyl. Kufr auta však nešel zavřít, ale to prý nevádi. Mírek byl připraven s gumovým lanem. Já s dcerou jsme se musely vejít na 1 zadní volné sedadlo. Všichni jsme vyjeli v 14.30 hod. směr letiště Toronto. Jen jsem si přála, abychom někde na cestě nepíchli. S obavami, jak nás s těmi zavazadly odbaví, jsme vše vykládali na 2 vozíky. Rozloučili jsme se s Mirkem. Prý to zvládnete, a odjel... Přijeli jsme s kufry k odbavovacímu pultu ČSA. Mladý steward anglicky (to jsem ještě nevěděla, že rozumí česky, byl potom na palubě letadla): „Pouze kufry, balíky na konci haly“. Už jsem viděla ty komplikace. Smutně jsem koukala. Když mi vracel pasy a palubní listek, řekl opěť anglicky: „Tak ty balíky sem můžete dát také“. Matka řekla: „To jsou tiskoviny, KL pro naše čtenáře v ČR“. Oddechly jsme si. Zavazadla putovala do letadla. S chutí jsme si daly společnou kávu. Poslední foto na letišti, rozloučení. Pasová kontrola – bezpečnostní kontrola. Musela jsem zout kozačky a dát je na pás, dcera zase musela sundat pásek u kalhot. Prošla jsem v ponožkách přes bezpečnostní rám. Další úředník mně ani nenechal about boty. „Můžete otevřít tašku? Co tam máte?“ Říkám: „Mám tam drobné dárky k vánocům“. Jeden zabalený dárek vytáhl a šel jej zvlášť renitovanovat. Opravdu jsme nevezly nic zakázaného, jsou důkladní. Konečně sedíme před Gate 34. Je 16.30. Vidím i naše letadlo a píší si tyto poznámky. Odlet byl původně v 17.30. Vzlétli jsme v 17.55. Příjemný pocit, že za necelých 8 hodin budeme doma! V 7.30 evr. času jdeme na přistání. Pod námi se tyčí 3 paneláky. Dcera říká: „Tak jsme nad Roztokami“. 7.40 dosedáme na ruzyňské letiště. V 8.30 již tlačíme naložené vozíky směrem k východu. Má na nás čekat manžel. Ještě před východem nás zastaví celní kontrola: „Co to vezete v těch krabicích?“ Odpovídám: „Noviny pana Mirko Janečka – Kanadské Listy pro naše čtenáře“. Konečně v hale! Uvítání... Znovu putují balíky a kufry do auta. První zastávka je na roztocké poště...

Pro čtenáře Kanadských Listů napsala: Renáta Kolářová.
15. ledna 2006

JEDEN ZE STATEČNÝCH

Je pozoruhodné, že až při 60.výročí boje o pražský rozhlas, se po sdělení očitých svědků /jeden z nich žije v USA/, přišlo na to, že se boje účastnil tehdejší příslušník pražské policie p.Václav Šafr a že byl první vlastenec, který na Němce vystřelil první ránu. Když článek o něm vyšel v Národním osvobození, občané Roztok u Prahy, kde žije se svou manželkou Mílou, byli notně překvapeni. Jeho skromná náture mu nedovolila, aby se někomu chlubil. Když nyní ČS. TV o bitvě ve Vinohradské ulici točila dokumentární film, byl pro ně p.Šafr hlavním zdrojem informací. A tak se jeho účast na operaci stala známá po ČR. V.Šafr se narodil 27.7.1920 v Oskořínku u Nymburka. Uznání se dočkal ke svým 85 narozeninám. MJ

O LETCÍCH

V Druztové u Plzně bude odhalena deska na rodném domku plk. Josefa Jílka /viz foto na této stránce/. Vyznamenal se nejen za války, ale také v 50. letech, kdy létal na Meteorech nad Malajskem při potírání komunistického povstání. --19.1.06 se během letu z Kosova do Košic zřítilo slovenské vojenské letadlo se 43 lidmi na palubě. Šlo o An-24. --Let. historik Jan Lehovec z Roztok u Prahy nám sdělil, že se s plk. JUDr. Úlehrou ve strašnickém krematoriu výstižně rozloučil předseda Sdružení čs. zahr. letců, gen. mjr. Hlučka. --Pravidelné měsíční schůzky letců žijících v okolí Prahy se konají v důstojném Leteckém klubu v hotelu DUO, které zřídil plk. J. Horal. Místnost má zajímavé tematické exponáty. Pocházejí částečně od kralupského historika a modeláře Ant. Strejčka. V tom ohledu kladnou úlohu sehrály "KL". Prosincové schůzky se účastnili mj. A. Polák a K. Válek z Anglie. --Otto Poláček, býv. jednatel Svazu letců ČR, 31.7.1920-2.7.2005, nebyl za války v Anglii. V Anglii a u 311. perutě a později na Inspektorátu byl jiný Otto Poláček, nar. 31.7.1902 či 1892. O něm se neví, kdy a kde zemřel. --V Anglii zemřela náhle paní Svobodová, vdova po Pavlovi. Byla dánského původu. --12 veteránů v čele s gen. Fajtlem a Peřinou se v půli října účastnili výstavy a setkání pod názvem "Hostivští občané v jednotkách RAF". Konala se pod záštitou p. starosty města na zámku v Hostivici. Z Hostivic pocházeli: V. Študent, R. Protiva, V. Švec, J. Pařez /žije v JAR/a F. Radina. Byl vzpomínut i lidický Josef Horák. --Stala se chyba: regionální vysílání TV se v programu o Kralupech zmínilo, že Ant. Strejček, místní let. historik a býv. letec a instruktor, byl za války u RAF v Anglii. Hned protestoval, že nebyl, protože v r. 45 mu bylo 13 let. Obává se, že v očích skutečných válečných RAF letců je podvodníkem. --Oblíbeným letounem akrobata Malkovského byla AVIA BH-21. --Plk. Jaroslav Vyhnis zemřel v Praze 2.12.2005. Narodil se 12.3.1919 v Plzni. V nekrologu od historika J. Řihy-Pytlačka z Milovic je zmínka, že plk. Vyhnis přežil havárii svého Spitfiru za války a pro následování čs. komunisty v 50. letech jen díky svému optimismu. --Iudmila Fraňová, kronikářka obce, 916 12 Lubina, Slovensko, prosí i čtenáře "KL" o jakoukoliv informaci o Gustavu Michalcovi, který se v obci narodil 13.10.1912 a byl vyučený kováč. Létal v posádce Z. Kozelky s F. Daňkem, B. Hežou, J. Stříbrným a Z. Knappem. Gustav Michalec se koncem války oženil s Angličankou a v Anglii zůstal. V r. 1947 údajně emigroval do USA s paní a dvěma dětmi. Tam celá rodina za "záhadných okolností" přišla o život. Z okolí Trenčína pocházel také Jan Michalec, nar. 17.5.24, který asi na Slovensku stále žije. --Plk. V. Palička zemřel v USA 2.1.2006. --Býv. let. instruktor pplk. René Jez, žijící v Austrálii, by rád navázal kontakt s dcerami K. Kuttelwachscher. Znal Jiřího Maňáka. --Zesnulý J. Bryks dosud nebyl rehabilitován z testu za "zběhnutí", který dostal v r. 1949. Pokusil se utéct z kom. lágru v Jáchymově, ale byl chycen. Zemřel ve vězení 1957. O nápravu se pokouší jeho příbuzný Karel Bryks. Život Josefa Brykse zachytil angl. film "Srdce v zajetí". Konfederace pol. vězňů navrhla p. prezidentovi V. Klausovi, aby mu udělil jedno ze státních vyznamenání. Historik J. Rajlich napsal: "Mnohé se nepodařilo napravit ani v letech po pádu komunismu." --Film "Tmavomodrý svět" stál 230 milionů korun. --Frank Elston se dostal do Anglie jako malý chlapec v r. 1939 se 600 jinými židovskými dětmi díky N. Wintonovi. Elstonův otec F. Epstein byl známým pražským lékařem. Mladý Frank se "vyučil" letcem v Kanadě. V Osvětimi zahynulo 17 členů jeho rodiny. --Jiří Jehlička z Cobourgu, Ont. si se zdarem zahrál na let. historika /v případě J. Jílka/. --Z Olomouce se ozval stále čiperný pplk. Karel Kadlec od 311, nar. 17.5.1916 v Chlumu u Třeboně. --V let. museu v Trentonu, Ont. mají restaurovaný Halifax A Mk VII, který byl sestřelen Němci nad norským jezerem Mjosa. Byl vytažen z vody v r. 1995. Kan. let. veteráni mezi sebou vybrali dostatek peněz na dopravu trosky do Kanady. V Trentonu se jich ujal 32-členný "Halifax Restoration Team", složený z veteránů-dobrovolníků, který obnovil letoun do prvotřídního stavu. Přes 10.000 kanadských letců přišlo za WW2 o život. /Z Halifaxu vyskákala většina čs. záp. parašutistů, včetně Gabčíka a Kubiše. /--L. Sitenký dostal první fotoaparát od otce v r. 1933. Byl to BALDAX. Stal se jediným prof. fotografem čs. perutí v Anglii. Udělal na 10.000 snímků pomocí 65ti různých fotoaparátů. Oženil se s Francouzskou, žili spolu šťastně 55 let a měli 3 děti. Sitenký má adresu: Lesní 173, 252 30 Řevnice. Denně vidí Karlštejn. --Podle knihy "A History of British Secret Service", str. 424-6: Guvernér Gibraltaru M. MacFarlane dostal od přátel v Tangieru zprávu o plánovaném atentátu na gen. Šikorského v červenci 1943 a mamě ho 3x přemlouval, aby odložil odlet do Londýna o několik dní. Za atentátem byl sovětský agent Philby, který v té době řídil britskou zpravodajskou síť ve Španělsku. /Philby dokázal včas zmizet do Moskvy, kde zemřel. /--Pavel Tauber, rodák z Postřekova, se stal čestným občanem Neratovic a město vydalo na jeho počest pěknou knížku. V děkovné řeči vzpomněl na Jardu Chmelíka z Holešova. --Kapitola "Židé v čs. a britském letectvu" vyšla v knize E. Kulky "Židé v čs. vojsku na západě", která vyšla v r. 1992. Jedním z padlých v r. 40 byl Emil Fechtner od 310. perutě, nar. 16.10.16 v Praze. Prv. byl židovské víry. Plk. M. Liškutín, DFC, AFC, nám do archívu věnoval 70 vzácných fotografií. Narodil se 23.8.1919 v Jiříkovicích u Brna a o své let. kariéře napsal 6 knih.

Odešel další z veteránů RAF plk. JUDr. Lubomír Úlehla

23.12.1915 - 5.1.2006.

Francouzská letecká základna v Tours na jaře 1940: ppor. Lubomír Úlehla před stíhačkou CURTIS P-36. Tehdy jeho nejlepší přáteli byli E. Šimon, Josef Mohr a Stanislav Zeinert. V Anglii se stal zadním střelcem v posádce kpt. Ocelky u 311. čs. bomb. perutě a 10. září 1940 se účastnil prvního bojového letu skvadrony na seřadovací nádraží v Bruselu. V roce 1943 přešel s Pavlem Kozákem, J. Hnátkem a několika dalšími k Letectvu svobodné Francie do sev. Afriky. Francouzi na něho nezapomněli a v listopadu 2005 dostal v Praze od francouzského velvyslance insigne Rytíře Řádu Čestné Legie. /Francouzský prezident udělil toto vyznamenání šesti čs. letcům. / V prosinci 2005 přišla k plk. Úlehlovi skupina přátel, aby mu blahopřála k jeho 90. narozeninám. Skromě a s úsměvem přijímal gratulace a podepisoval fotografie a knížky. Plánoval další z mnoha besed o historii našeho letectva; působil v tom směru již delší dobu jako nepsaný mluvčí čs. leteckých veteránů. Dokázal vždy zaujmout mladé lidi, protože byl dobrým vyprávěčem. Netajil se tím, že ve svém životě byl vždy stoupencem ideálů Masarykovy První republiky. V dopisech vydavateli "KL" se mj. zmínil, že vzorem letce mu byl Jiří Maňák, který byl jeho spolužákem ve škole pro důstojníky letectva v zál. v Prostějově, ročník 1935-36. Létali spolu v Tours. Pevné přátelství ho vázalo k Severínovi Tůnovi z Leštiny. Když na jaře 1945 létal na P-47 Thunderbolt měl při útoku na pozemní cíl úraz v levém uchu /vpáčený bubínek s následným uzavřením Eustachovy trubice/. Zotavoval se v Casablance u ředitele Baťových závodů p. Miklíka a tam se dověděl, že jeho otec byl umučen v Mauthausenu. Domů se vrátil repatričním vlakem 6.3.1946. V červnu 1946 dokončil studia práv na universitě v Brně. Do civilu šel v lednu 1947 a pracoval u podniku Lustry v Kam. Šenově a v exportní firmě EXICO ve Zlíně. V roce 1953 byl vyhozen z ministerstva lehkého průmyslu /byl přece "západák"! / a uchýtil se u ČKD ve Vysočanech. Z pověření firmy IPS-Praha pomáhal s L. Kozákem stavět silnice v Libyi. Do důchodu odešel v r. 1970. V červenci 2000 měl na letecké základně v Náměšti n. Oslavou přednášku pro mladé čs. letce a pro veřejnost, ve které uvedl tyto cifry: V období let 1940-1945 bylo do let. operací RAF nasazeno 2470 čs. příslušníků letectva, z toho 374 stíhačů. Celkem padlo 480 mužů a 51 bylo zajato. Plk. L. Úlehla promluvil při křtu letadla ČSA ATR-42 jménem "Nebeský jezdec" 6.9.2000. Rozloučil se s celou řadou kamarádů během smutečních obřadů, např. s plk. A. Konopickým, OBE. Těžce nesl odchod svého oblíbeného profesora Rudolfa Plajnera, kterého znal ze studií v Holešově. Plk. Úlehla se zasloužil, že Praha 4 pojmenovala jednu z hlavních dopravních tepen po gen. A. Šiškově a že Praha 9 má 8 ulic pojmenovaných po známých čs. RAF letcích. Odchod plk. L. Úlehly je citelnou ztrátou pro nás všechny. MJ

Kanadský Masaryktown, 2.5.1954: zleva-Josef Jílek, Václav Trnka a Josef Loska. Jílek se narodil 14.12.1918 v Druztové u Plzně, zemřel v lednu 1995 v Britské Kolumbii. S manželkou Kathleen, roz. Day, měl dceru Tricii a syna Briana. /Kdo o něm ví víc?/

O VOJÁČÍCH

V Plzni zemřel 21.10.2005 Otto Grant, nar. 20.8.1923 v Praze. Válku skončil u Dunkirku. V 50. letech byl vězněn. Byl snášenlivý muž a ctitel TGM. Přátel na něho vzpomínají s vděčností.

V Milovicích byl na útratě italské vlády pečlivě obnoven hřbitov, kde odpovídá 5.765 italských zajatců.

Varšavská smlouva chtěla zamořit Polsko

Varšava • Generálové Varšavské smlouvy po čítali v roce 1968 s atomovou válkou proti Západu, při níž zahynou i dva miliony Poláků a část země bude zamořena. Sdílel to včera polský ministr obrany Radosław Sikorski. Ministr ohlásil, že odtajní plány o invazi vojsk pěti zemí varšavského paktu do Československa v srpnu 1968.

Kdyby Západ po invazi zaútočil proti Varšavské smlouvě, použili by její generálové jaderné zbraně. A to i na vlastním území, obsazeném protivníkem, uvedl ministr. Jadernou zbraní mělo být zničeno 43 polských měst a zářením měla být zasažena část území. (čtk) 27. 10. 2005

SMRTÍ BOJ NEKONČÍ

tak zní název knihy Jaromíra Nepraše. Pravdivě popisuje události odboje kolem generála Josefa Svatoň. OV ČSBS Chrudim s ročním zpožděním zveřejňuje vzpomínku na 60. výročí tragédie z roku 1944 na Pasekách u obce Proseč u Skutče. Za velkého zájmu OV Proseč, žijících pamětníků a pozůstalých se konalo 28. října 2004 shromáždění u pomníku generála Josefa Svatoň a kapitána Eduarda Sosky. Projev pronesl Mgr. Vladimír Báča. Kulturní program zajistilo pěvecké sdružení místních občanů. Důstojnost vzpomínky zdůraznila účast vojáků z úřadů v Pardubicích. Průvod k pomníku na Pasekách s hudební basou předcházel beseda na OV u Proseče.

Kdo byl generál Svatoň? V době 1. světové války ruský legionář a účastník bitvy u Zborova. V hodnosti poručíka zůstal v armádě vzniklé republiky. Všemi svými schopnostmi a zkušenostmi přispěl k tomu, že po dvaceti letech měla naše republika výborně vycvičenou a vyzbrojenou armádu. V roce 1936 se stal nejmladším podplukovníkem čs. armádního jezdeckého. Ve Vysokém Mýtě se stal zástupcem velitele dragounského pluku. Jako vynikající jezdec byl zařazen do olympijského střediska pro OH 1936 v Berlíně. Po obsazení naší republiky Německem a po rozpuštění čs. armády považoval za svou povinnost důstojníka a vlastence vésti boj proti okupantům za znovuzrození ČSR. Čtyři roky organizoval domácí odboj. Budoval širokou síť partyzánských oddílů a základů tak usilovně, že na podzim roku 1944 bylo v tzv. svazku R-3 zapojeno deset velkých skupin. Josef Svatoň byl velitelem 1. skupiny s názvem Vysokina-sever.

Na začátku března 1943 se podařilo Josefu Svatoňovi na poslední chvíli vyklouznout ze sítě gestapa a od té doby žil v ilegální pod ochranou lesů a statečných lidí Vysokiny. K nim na Prosečsku patřila především rodina Hartmanova. Celou Svatoňovu rodinu gestapo zatklo, ale dočkala se osvobození naší vlasti.

Dne 2. října 1944 postihla skupinu R-3 těžká zráda dvou důstojníků. Vojenský velitel celého svazku R-3 generál Vojtěch Luža a jeho pobočník poručík Josef Korčák byli zadrženi českými četníky na hřišti u Přibyslavic.

Koncem října 1944 při akci gestapa proti odbojové síti hasičů v Luži, začala být situace na Prosečsku velmi nebezpečná. Josef Svatoň s Eduardem Soskou opustili Hartmanovu chalupu. Jednu noc přespali na Pasekách u Ehrenbergů. Druhou noc na faře v Telčicích a po noční schůzce u Kadleců na náměstí v Proseči, kde projednávali, jak nahradit ztrátu generála Luží, se uchýlili na poslední spánek ve svém životě znovu k Ehrenbergovým na Paseky.

Dne 1. listopadu v sedm hodin ráno se gestapo objevilo v domě. Oběma důstojníky se podařilo prostřílet se z domu, dostal se přes slivnici. Na otevřeném poli však již byli proti nacistickému kulometu bezmocni. Kapitan Eduard Soska běžel o několik metrů vpřed, snad již měl naději zůstat se z dostřelu za terénní vlnou. Vrátil se však pomocí svému veliteli.

Boj skutečně neskončil. Ve jménu těch, kteří již padli, pokračoval až do vítězného konce - do znovuzrození Československé republiky v květnu 1945.

"N.O."

OV ČSBS Chrudim

Buršík, hrdina proti své vůli

Praha • Josef Buršík, odvážný bojovník, který prošel nekrvávenými bitvami druhé světové války, se dokázal statečně chovat i potom, co válka skončila. Věra za to dostal - in memoriam - Řád bílého lva.

Buršík utekl z komunistického Československa. Žil v Anglii a po sovětské okupaci v srpnu 1968 vrátil na sovětské ambasádě v Londýně nejvýznamnější význam. Které měl: hrdina SSSR.

Komunisté ho ostatečně ze seznamu sedmi československých nositelů tohoto řádu vymazali hned po jeho emigraci. V komunistických učebnicích dějepisu chyběl a vygumovali ho i z fotografie zachycující slavné osvobození Kyjeva.

„Působil na mne sympaticky.“

vlastenecké city neskrýval.“ vzpomíná historik Jan Břečka, který se s Buršíkem setkal po pádu komunismu v Londýně. Sedmadvacetiletý Buršík utekl hned po mnichovské smlouvě na Východ, chtěl bojovat, jenže skončil v sovětském lágru. U tehdy si slíbil dvě věci: že bude bojovat za osvobození republiky od nacismu a že nebudě mlčet o tom, co viděl ve Stalinově tísni. Poradil se mu to krutě vymstilo.

Ale nejdřív se dostal do československého vojska v SSSR a s ním v roce 1943 na frontu. Z boje muze proti muži u obce Sokolovo vyváží živý a nastoupil k tankům. Kde ho čekala opravdová sláva. V bitvě u Kyjeva se s dalšími československými vojáky probojoval do centra

města jako první (podle plánu to měli být Sověti). Právě za to mu byl udělen řád, který v komunistické zemi zajišťoval nesmrtelnost.

Buršík pak bojoval u Zaskova i Dukly a na československých hranicích vztýčil státní vlajku. Hned táhl do další krvavé bitvy o Ostravu.

Protože se však netajil svými názory, byl rok po komunistickém převratu zatčen a odsouzen za velezradu na 14 let. Podařilo se mu utéct na Západ. I tam Buršík bojoval, i když jinak pracoval pro Americký fond pomoci Československým uprchlíkům. Později se usadil v Anglii, kde se dožívá i pádu komunismu a rehabilitace svého jména. Umríá v roce 2002 v jedenadevadesáti letech.

LUDEK NAVARA

Moje svědectví z fronty

Miroslav Kerner

Byl jsem v seznamu odměněných za operaci Bělaja Cerkev. Ze seznamu za účast v operaci Dukla mne však vyškrtl hlavní politruk čs. armádního sboru, major Jaroslav Procházka. Odvážil jsem se totiž nesouhlasit s obviněním proti majoru Novákovu, jenž byl jmenován dočasným velitelem 1. brigády poté, co byl generál Sádkovský zabít minou. Major Novák byl obviněn z neuposlechnutí vojenského rozkazu Žukova. Důvodem k obvinění byla jeho žádost, aby Žukov změnil svůj rozkaz k okamžitému zahájení dalšího útoku 1. čs. brigádou, která utrpěla ředesátiprocenní ztráty po první útoky v bitvě u Dukly a byla ve stavu totálního vyčerpání. Trestní řízení proti Novákovu zahájil stejný důstojník NKVD v dohodě s majorem Procházkou.

Jakožto právnímu zástupci majora Nováka se mi však podařilo vést úspěšnou obhajobu, když jsem zdůraznil, že major jednal jen z vlasteneckého znepokojení vzhledem k drastickému snížení počtu čs. vojáků, kteří na rozdíl od vojáků sovětských nemohou být vystřídáni vojáky z náhradních jednotek. Čs. vojenský soud majora Nováka osvobodil, ale já jsem upadl v nemilost...

Stále mi leží na mysli také jiná otáčka: koncem srpna 1944 zahájil čs. armádní sbor postup na západ jako sovětská 1. ukrajinská fronta. Než jsme dorazili do Samboru, byly naše sbory převedeny pod velení 4. ukrajinské fronty, která již ovládla celou Podkarpatskou Rus. Sambor byl přímo na sever od Užhorodu, na cestě přes Užický průsmyk. Mnozí očekávali, že to bude naše mláda určená. Nikoli! Náhle jsme dostali rozkaz k namáhavému pochodu na západ, do blízkosti polského města Krosna. Snažil se snad vojenské velení zabránit jakémukoliv našemu kontaktu s Podkarpatskou Rusí? Nebylo by bývalo snazší a rychleji dostat se do Michalovců od východu než od severu přes Duklu?

JUDr. Jaroslav Němec:

TROCHU HISTORIE

TAKÉ VOJENSKÝ SOUD SE NĚKDY SMĚJE.

Vojenský soud u nás doma měl špatnou pověst od doby vydání Havlíčkova "Křtu sv. Vladimíra", kde se pravidlo: Vojenský soud to je samec, soudí jen se práší, on má všechny paragrafy v jedné patronaši. --Náš soud za války v Anglii nebyl žádnou krvelačnou institucí a neznám žádného případu, kdy by bylo jeho rozhodování ovlivňováno nadřízenými, nebo snad dokonce politiky. Rozumně-li jsme našim vojákům a jejich problémům mimo domov, byli jsme často spíš orgánem smířlivým, než trestajícím a měřili jsme všem stejně, bez rozdílu hodností. --V soudní síni, zejména při hlavním přelíčení, panovala vždy vždy vážnost. Přesto se však, čas od času, přihodilo, že i soudcové i prokurátor se dali do špatně tajného smíchu. Nejčastějším případem byla špatná znalost češtiny či slovenštiny u obžalovaných či svědků. Můj předchůdce a přítel na prokuratuře, dr. Karel Trojáněk, po válce přelíčil služby /zemřel nedávno v Chicagu/, přišel do mé kanceláře v r. 1942 v Lowestoftu celý rozesmátý. Vyslychal vojáka, který byl podezřelý, že "šmelil" s cukrem. Cukr byl tehdy na příděl a Angličané takové delikty dost přísne stíhali. Trojáněk začal hned prý přímým dotazem: "Kupoval jste přidělový cukr na černém trhu, nebo ne?" Vyslychaný: "Nyc nekoupila. Mein Ehrenwort!" Prokurátor: "Nelžete! Je to prokazáno!" Vyslychaný: "Koupila malička palička, čtyři penny, modrá!" /c.j. Koupil maličké balíček za 4 penny, modrý./ Jiná příhoda: V důstojnické jídelně v Leamingtonu byl nevlivnější osobou vojín T. Byl to chlap jako hora, schopný a ochotný opatřit cokoli, aby zlepšil stravu svých klientů. Jeho fáma byla taková, že koncem r. 1940 ve vojenském časopise "Naše noviny", který redigoval npor. Rudolf Nekola, se objevil oslavně-jizlivý verš: Co Hus perem, žižka mečem, to pan T. cenným nákupem pro důstojnickou jídelnu. Když jsem nastoupil v r. 1942 u naší brigády jako soudce, jedním z mých prvních případů bylo vyšetřování nějakých krádeží v důstojnické jídelně. K přelíčení byl obsazen jako svědek vojín T. Když na něho přišla řada, tápal jsem se: "Vojine T., jste zde jako svědek, musíte mluvit pravdu, nebo byste se dopustil zločinu podvodu." A tak, kradlo se v té důstojnické jídelně nebo se nekradlo?" Vojín T.: "Pane přednosto, myslíte to oficiálně nebo neoficiálně?"

Věcný polní prokurátor JUDr. Jaroslav Němec. 23. 3. 1910-7. 10. 1992.

O PARAŠUTISTECH

Zemřel válečný hrdina Jan Babinec

Praha (gag) - Ve věku osmaosmdesáti let zemřel generál Jan Babinec - jeden z hrdinů druhé světové války a bojovník proti komunismu.

Po okupaci a rozbití Československa hitlerovským Německem vstoupil do formující se československé jednotky v Sovětském svazu. Pro své nekompromisní postoje byl však sovětskou tajnou policií zatčen a poslán do gulagu. Když odtud jen s velkým štěstím vyvázl, byl jako člen speciálních parašutistických jednotek vysazen (1944) na pomoc

Slovenskému národnímu povstání, kde velel partyzánské rotě.

Po válce se stal Jan Babinec znovu nepohodlným kvůli kritice komunistického teroru na Podkarpatské Rusi, která byla posléze odtržena od Československa a přičleněna k Sovětskému svazu. Po komunistickém převratu proto Babinec uprchl do Německa, kde nabídl služby britské a poté i americké rozvědky. V USA vystudoval práva a na přelomu šedesátých a sedmdesátých let se podílel na transportech raněných a padlých amerických vojáků z Vietnamu do Spojených států.

Po pádu železné opony se veterán vrátil do Československa, kde byl plně rehabilitován. Jan Babinec byl dvakrát vyznamenán za chrabrost a třikrát válečným křížem.

Koncem října 2005 udělilo Val. Meziříčí čestné občanství gen.

R. Pernickému. Měl z toho gesta upřímnou radost. -- "Nový Polygon" měl v č. 5/2005 pěknou fotografii R. Pernického a G/C Rona C. Hockeyho. Vzal ji v r. 1991 v Praze vydavatel t.l. -- "Reflex", č. 1/05 měl delší článek o film. herečce Lídě Baarové. Sešla se s Canarisem, ale pro spolu- práci ji získal agent Abwehru P. Thümmel, který jako A-54 pracoval pro čs. výzvědnou službu. Tím se zasloužila o čs. odboj. Zemřela v Rakousku 28. 10. 2000.

VIKTOR FISCHLMRTVÁ VES

Lidickým

Už není, není, není,
už ani zvony nezvoní,
už jenom dým se valí z troudu,
pes bez pána bloudí po spáleništi
a marně, marně čenichá.

Už není, není, není
Jan, Karel, Václav, Antonín,
už není, není, není
Vít, Pavel, Michal, František.
už není, není, není.

Pobili muže na jatcích
a ženy v dálku odvezli,
od prsů dítě odtrhli,
už není.

Už nevyjedou ráno na kolech,
s koněvkou kávy, suchý krajíc v šátku,
sychravým jitem, v páru zjihlý dech.
bez mnoha slov, na vousech jinovatku.

Nesjede s nimi v černou šachtu klec,
už nepoběží štolou nazi v pás,
otec a syn, stařec a mládenec,
už nesfárají, vítr kahan zhas.

Už nebudou se večer navracet
pot s mourem v tváři, trup jak kámen ztuhlý,
hrst chlapecky přisných, zadrhnutých vět
už nesmí se v hrdle s prachem uhlí.

Už není, není, není,
chléb do pece již nevloží,
kuřatům zrní nenasybou,
za domkem záhon nevyplejí.

Kolikrát marně drhly síň,
kolikrát marně s košil praly
čern šachet. Nevybíjí již
na hrudích stopy po krvi,
po střelách díry nezašijí.

Už není, není, není
Marie, Anna, Ludmila,
už není, není, není
děťátek nářek, dívčí smích
a stařen moudré mlčení.

Už neprocitne ještě za šera,
ve starých kamnech časně nezatopí,
už nedočká se jehly zástěra,
už malé dcerce nezaplete copy,
už proti světlu nenavlékne nit,
nezryje záhon, těsto neuhněte,
už nevyjde se srpem na pažit,
už nikdy večer, když se od dítěte.

jež uspala, po špičkách vytrati,
neusednou na ztichlém zápraží,
už neprojdou se s Janem k souvrati,
už neusne jí s hlavou na paži.

Edice Mladého Československa
Londýn 1943

O SKAUTECH

Jindřich Marek vydal novou knihu "Barikáda z kaštanů", která pojednává o Pražském povstání v květnu 1945 i na českém venkově. Popisuje nesmírnou bojovou morálku bojujících českých povstalců i hrdinství nezkušené mládeže ze Zpravodajské brigády. Její zárodek založilo v listopadu 1940 několik chlapců z 5. pražské oddílu vodních skautů. 7.5. ustupuje před ním. tanky v Dlouhé ulici 6. rota ZB. Proti tankům se postavil 20ti-letý K. Rohlíček s pancéřovou pěstí a J. Vejvara s lahví naplněnou hořlavinou a hadrovým doutníkem. Postup tanků byl zastaven. Oba chlapci se střelili. -- 5. mezinárodní setkání vodních skautů bude v Hlučíně u Ostravy mezi 8. a 11. 6. 06. Mottem pro všechny aktivity bude 650. výročí založení Velké Hanzы. Vůdcem NAVIGAMU je Vladimír Cvrček. Další info: J. Mojžíšková, Janáčkova 414, 738 02 Frýdek-Místek. -- Zakladatel skautingu v Neratovicích Standa Vydra, zvaný "Strakonický Foglar", vydal další svou knihu: "Chlapci od Perlové řeky". Adresa: dr. E. Beneše 895, 277 11 Neratovice. -- RAF pilot Jan N. Matějka /15.5. 1918-22.11.1976/ byl v mládí skautem ve Strakonici. -- J. Cihlář-PEP pracoval na dějinách čs. exilového skautingu 7 let. -- Žije stále V. Balejka? -- Skaut V. Tomek vedl skupinu býv. skautů a měli menší sklad ručních zbraní. Čs. komunisté/za vlády A. Novotného/ ho popravili 17. 11. 1960. Veřejnost se o tom nedověděla. Článek "Poslední politická

poprava" z pera V. Bystrova vyšel v "LN" 16. 11. 2005. -- Skleroza zavínala: Br. Jiří Krumpolz-JACK je z Valašského Meziříčí! -- JU-Dr. Antonín Sum uvítal, že "KL" jdou do 30. ročníku. Těší se na každé nové číslo. -- Mašínové nedostali v Halifaxu medaili; jen diplom /papír v roliče/. -- A. Sum měl 4 přednášky na UK v lednu 06. -- Brněnským skautům se nedostává sil, aby dokončili restauraci Horního Mlýna z Biochemy. -- Jaroslav Skála /Toronto/ měl skautské jméno KNEDLÍK. Když byl svobodný uměl udělat nejlepší houskové knedlíky v jižním Ontáriu. -- Syn J. K. Babyho-dr. J. Kratochvíla se pokusil sepsat vše o "Skautu-exulantovi". Začal vycházet v r. 1956. Častým dopisovatelem z Kanady byl Mirko Janeček-AKI. Zachytil nejen Světové Jamboree v Birminghamu v r. 56. ale i 2 Světová Jamboree v Kanadě /v Albertě a v Niagara-on-the-Lake/. -- Br. Pecha, vydavatel "Sk. Listů", poukázal na to, že ve veřejnosti je zmatek, co znamená slovo skaut a co junák. Co je častější? Skautský kroj nebo junácký kroj? Máme Českou asociaci skautských sdružení/Rybalkova 33, Praha 10/, ale naše hlavní organizace má stále název "Organizace Junák-svaz skautů a skautek ČR. Říkáme vodní skauti nebo vodní junáci? Amen.

genmjr. Ing. Rudolf Pernický

Hrdina zemřel ve středu ve středoševické nemocnici

● Potrestání těch, kteří ho poslali do vězení, se nedočkal

21. 12. 2005 zemřel generál Rudolf Pernický. Muž, který 28. října dostal nejvyšší státní vyznamenání Řád bílého lva za válečné hrdinství a statečnost, zemřel 21. prosince, jedenašedesát let poté, kdy 21. prosince 1944 seskočil jako výsadkář britské armády na území protektorátu. Výsadkáři šli tehdy skoro na jistou smrt a jejich šance na přežití byly minimální.

RADEK GÁLIS

Praha - Generál Pernický rád vzpomínal na rok 1944. Také proto, že tehdy prožil nejkrásnější Vánoce. S pistolí v lese ukrytý před nacisty a udavači, když se po pěti letech v Polsku, Francii, Alžiru a Anglii znovu vrátil na území okupované vlasti. „Nestojí to za nic“, ulevoval si ještě v neděli 18. prosince generál Rudolf Pernický ve středoševické nemocnici. „Na návštěvu přijďte, ale nic mi nenoste, protože nic nepotřebuji.“, loulil se do telefonu těžce nemocný muž. O tři dny později zemřel. Padesát šest let po té, kdy pro něj prokurátor Vaš navrhoval ve vykonstruovaném procesu trest smrti.

S řádem do hospicu

Generál Rudolf Pernický dostával od života rány během nacistické okupace, za komunismu i po roce 1989. Už loni mu totiž řekli, že dostane státní vyznamenání. Pak mu ho nedali, vždýr přece Řád bílého lva se dává spíš in memoriam. Stejně jako letos generálu Josefu Buršíkovi, který byl oceněn pět let po smrti. Jenže Rudolf Pernický se letošní druhé nominace dožil. Přitom měl samé nepřítelny.

Po letech života v Domově pro veterány ve středoševické vojenské nemocnici mu nařídili, aby se odtud vystěhoval do hospicu v Bohnicích. Česko se prostřednictvím nedivlivých úředníků odměnilo hrdinovi po svém. Nikoho nezajímalo, že každá změna má pro devadesátiletého seniora tragický dopad. Teď mu přijdou na pohřeb, na kterém se podepsali i oni. Generál Pernický ale nebyl zvyklý plakat a doprošovat se. Zemřel tak, jak žil. Opravdově a se ctí.

Lili Marlen místo koledy

Rudolf Pernický měl letošní Vánoce prožít ve středoševické nemocnici, kde se zotavoval po náročné operaci. „Můj nejhezčí Štědrý večer v životě jsem zažil před šedesáti lety“, vzpomínal loni generál na Vánoce 1944. Ačkoliv jej tenkrát místo štědrovečerní pohody provázal boj o přežití v Němci obsazené zemi.

„Seděli jsme na Štědrý večer s kolegy na mezi v křoví a střídavě hlídali, jak po cestách chodí lidi. Schovávali jsme se a čekali na noc, abychom mohli přejít přes vesnici. Viděl jsem, jak šel nějaký český kluk, šel na rande a hvízdal si známou písničku Lili Marlen. V ten

štědrovečerní čas to bylo vůbec poprvé, co jsem ji v protektorátu slyšel.“

Kapitán Pernický se tenkrát do Československa vrátil po pěti letech. Voják z povolání utekl po německé okupaci v roce 1939, vstoupil do francouzské legie, a pak se dostal do Británie. Cvičil parašutisty a stal se velitelem skupiny Tungsten. S Leopoldem Musilem nastoupili 21. prosince 1944 do letadla, které mířilo nad protektorát.

„Měli jsme vyskočit na Vysočině u Votové nedaleko Hliné, ale protože na letadlo stříleli, vysadili nás už u Kutné Hory“, vzpomínal Pernický.

Vánoční pochodování

Oba muži se s třiceti kilogramy na zádech vydali na jihovýchod. Nad ránem se schovali v lese. „Udělal jsem si malou snidani ze zásob a uvařil čaj, který jsme s sebou měli z Anglie. Byl lisovaný s cukrem.“

Sílu k pochodu jim dodávalo i kilo čokolády, kterou si vzali s sebou. Vydali se na cestu na Vysočinu, která trvala osm dní.

Muži šli v noci, vyhýbali se vesnicím a městem. Stále ve střehu dávali pozor, aby je nikdo nepřekvapil. Tak prožili i Štědrý den a večer. Po pěti a půl letech znovu ve vlasti, pod zasněženými stromky v lese, na dohled od lidských příbytků. Přemýšleli, zda v osvětlených domcích žije člověk, který by jim pomohl, nebo udavač. V duchu byl Pernický u svých rodičů a přibuzných žijících desítky kilometrů odtud, jež pět let neviděl. O kontakt s nimi se ale raději nesnažil.

„Nepřipadalo v úvahu, abych se o to pokusil. Obyčejně to znamenalo konec jakékoliv činnosti. Mohlo to přinést smrt mně i všem přibuzným. Doma jsem se přihlásil až po válce, po šesti letech. Přijel jsem do Valašského Meziříčí, kde si naši mezitím postavili dům. To víte, bylo to takové přivítání, na které se nezapomíná“, usmívá se Pernický. „Ale otec potom krátce na to zemřel. Matka zemřela v roce 1959, pár měsíců před mým návratem z vězení.“

Azyl na statku

Vánoční dny prožili v roce 1944 oba vojáci náročným pochodem směrem do Studnice u Nového Města na Moravě, kam je vedla kontaktní adresa na sedláka Cyrila Musila. Co si tenkrát přáli, už nyní Pernický neví, ale doufali, že adresa je v pořádku, že Musil stále žije a není konfidentem Němců. „Často totiž adresy neplatily. Lidé se báli provokací a šli udát, že se u nich někdo cizí hlásil.“ Mistr republiky v běhu na lyžích na padesát kilometrů Musil výsadkářům pomohl.

„Po osmi dnech pochodu, 29. prosince, jsem k němu přišel celý omrzlý. Měl jsem obva- zem omotané kalhoty, aby mi nepadal sníh do bot. Řekl jsem heslo, kdo jsem, a že jsem nechal partnera dole v lese. Musil vzal hned lyže a saně a sjeli

jíme dolů. Naložili jsme batohy na sánky a pochodovali nahoru. Sotva jsem se už vlekl. Paní Musilová nám připravila pokoj, udělala večeři. Konečně jsme se poprvé po několika dnech zuli. Měli jsme těžké omrzliny. Museli mi rhat ponožky z nohy, jak mi přmrzly.“

Pernický vzpomínal na sedláka a lyžaře Cyrila Musila stále. „Báječný chlap, celá jeho rodina byla také skvělá. Změtil nám nohy a nechal ušít lyžařské boty. Koupil nám lyže, protože ve sněhu jsme nemohli chodit pěšky. Pozvali k nám lékaře, který nám ošetřil nohy. Moc nám pomohlo, že nám paní Musilová připravovala odvarové koupele z jedlového a smrkového jehličí.“

Ortel smrti od Vaše

V okupované zemi se členové operace Tungsten spojili s odbojovou organizací Rada tří, spolupracovali se skupinou Calcium a vybírali vhodná místa pro další shozy lidí, materiálu i zbraní. Pernický měl štěstí a dožil se konce války, na rozdíl od jiných výsadkářů. Po válce si ale svobody moc neužil, už na podzim 1948 ho komunisté zatkl.

„V březnu 1949 jsem byl odsouzen a prokurátor doktor Vaš mi navrhoval trest smrti provazem“, pokračoval Pernický, který dostal dvacet let těžkého žaláře. Čekali ho Bory, Leopoldov, uran na Příbramsku, Slavkovsku a Jáchymovsku. V dolech a za dráty se setkal s lidmi, kteří za války bojovali proti fašismu. „Potkal jsem západního letce i sedláka z Vysočiny, který mi za války pomáhal, když jsem seskočil. Byl to výborný člověk, kterého komunisti odsoudili jako kulaka.“

Spravedlnost nepřišla

I šestnáct let po změně režimu marně čekal generál Pernický na to, nejdříve teoreticky - aby byli konečně označeni a potrestáni všichni, kteří v 50. letech ubližovali, posílali nevinné na smrt a týrali vězně.

„Naše soudnictví nestojí za nic“, neskrýval rozhodnutí. „Je v něm stále hodně lidí, kteří sami byli komunisti, a ti k tomu stále přihlížejí. Podal jsem Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu podání na doktora Vaše kvůli zločinům proti lidskosti, které nejsou promlčované. Vaše sice postavili před soud, ale jeden ze soudců vyštěkal, že jeho zločiny jsou promlčeny. Což je naprostý omyl. Vaš má na svědomí mnoho lidí, odsoudil k smrti i generála Piku. Že lidé jako on unikli odsouzení je nespravedlivé a nesmyslné, to by v demokratickém západním světě neprošlo“, stěžoval si rozhodně generálmajor Pernický.

Zemřel, aniž se, stejně jako tisíce dalších politických vězňů, dočkal odsouzení a potrestání viníků. Vinní si mohou oddychnout.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

O ilegálním vysílání Čs. Televize v srpnu 1968 existuje celá řada rozporuplných dokumentů. Nejznámějšími postavami byli: Jiří Švejkský a Kamila Moučková. Článek "1968-zakázaná televize" byl v "Reflexu", č. 34/05. --Účastníky 15. jazykového kurzu pro krajany v Dobrušce přišla ve studiu povzbudit paní Livie Klausová, manželka prezidenta ČR. Kurs vedla odborně Mgr. Alena Obstová. --Čs. národní dům v Sofii oslavil 80. výročí založení. Oslav se účastnil senátor Jan Hadravský, předseda Stálé komise Senátu pro krajany. Českým velvyslancem v Sofii je býv. gen. konsul v Montreálu, Petr Dokládál. --PhDr. Dagmar Hájková přednášela na UK na téma "Spolupráce E. Beneše a M. R. Štefánika". Program uvedl velvyslanec SR, L. Ballek. --U řeky Moravy, poblíž Děvína, byl 18.11.05 odhalen pomník "Brána svobody". Přecházel zde vlastenci do Rakouska a mnozí při tom přišli o život. --Pavel Telička odolal lákavé nabídce J. Paroubka, aby se stal volebním leadrem soc. demokratů v Praze. Zůstává konsultantem. --Ing. J. Vodrážka z Piešťan je předsedou Českého spolku v Trnavském regionu a dopisuje do místních novin. --Na rodném domě cestovatele a muzikanta Eduarda Ingrise ve Zlonicích /u Slaného/ byla instalována nová deska. Jeho obdivovatelé uvažují o petici prezidentovi ČR, aby dostal in memoriam přiměřené vyznamenání. Žádný Čech žijící v cizině neudělal pro svůj národ víc, než právě on. --Před lety bylo kolem Dobrušky 18 pivovarů a z nich nejstarší byl založen v r. 1235. Dnes je už jen pivovar v Náchodě, který vyrábí PRIMATORA. --J. Jirgala z Kanady si otevřel cukrárnu a kavárnu v Bílovicích n. Svitavou. --Jindra Jabůrková je tajemnicí Klubu absolventů Bačovy školy práce ve Zlíně. Kontakt: Věra T. Bati, Gahurova 292, 760 01 Zlín. P. Hajný vytvořil webovou platformu /www.BataStory.net/, která má mj. rubriky Baťa a svět, Bačovský odkaz, Bačovský Slavín a Klub ABČ. --Na místě býv. Stalinova pomníku na Letné má být obří mořské akvarium se žraloky. Jiný investor navrhuje obří sochu Karla IV. --Arcibiskup Karel Otčenášek si z Hradce zajel do Vatikánu a sešel se s novým papežem. --4.000 mužů a žen v historických uniformách oslavilo důstojné výročí tří císařů u Slavkova. Mezi účastníky byli i ministři B. Sobotka a M. Šimonovský. --Ševci mají hned 2 patrony: bratry Kryštofa a Kryštojána. --Paní Dagmar Havlová měla v prosinci problémy se štítnou žlázou a se srdcem. --Býv. resident Toronto Zdeněk Slavík zemřel v Praze 7.12.2005. Spolupracoval s "Našími Hlasy". --Mons. Karel Fořt, dobře známý z duchovní práce v Německu, má novou adresu: Kněžský domov, Želivského 3, 370 06 České Budějovice. Sbírá pohlednice z celého světa. --Významný projev při vzpomínkovém shromáždění k 55. výročí vzniku PTP 12.9.2005 v Praze měl předseda Senátu PČR, MUDr. Přemysl Sobotka. /Kopii jeho řeči pošleme rádi vážným zájemcům. / Z jiného úhlu promluvil ing. Josef Lesák, který byl poslancem do února 1948 a v 50. letech byl vězněn. Popsal, co se odehrálo v Nerudově ulici 23.2. 1948. Vzpomněl dokonce na poraněného studenta lesního inženýrství Josefa Řehounka, který byl střelou do nártu nucen žít do konce života jako mrzák. --V Senticích u Brna vyrábí Jiří Jelínek ve své garáži pivo KVASAR. Produkce: 300 hektolitrů za rok. --Nové knihy: Jan Drábek "Hledání štěstí u cizáků", 176 stran a "Podzemí", 384 stran. --39 programů ostravského studia České TV má název "Příběhy železné opony". Scénář napsal red. L. Navara. Průvodce cyklu Jaroslav Hutka končí každý příběh sdělením: "Za tento čin nebyl nikdo nikdy potrestán". Stovky lidských životů má de facto na svědomí strůjce důmyslných zátarasů plk. L. Hlavačka. --Kdo má adresu Karla Rumla? Bydlel v Modřanech. --Síli iniciativa, aby mimo zákon byla postavena propagace komunismu. Podobně se stále jen debatuje zrušení Senátu. --Jaroslav Šedivý dostal od prez. Klause medaili za zásluhy. Byl ministrem zahraničních věcí a velvyslancem ve Francii, v Belgii a ve Švýcarsku. Napsal deset historických knih. --BBC zrušila vysílání v češtině, aby posílila vliv v arabském světě. --29.11. se v Senátu jednalo o Občanském sdružení Podkarpatská Rus. Žádá o odškodnění za majetek na Zakarpatské Ukrajině po jejím sjednocení s Ukrajinou SSR. Na schůzi jako host vystoupila R. Locherová z Kanady. --Sympatického uvítání se ve Zlíně dočkala vnučka J. A. Bati, která žije v Brazílii. --Odborníkem na záda a klouby je MUDr. Jan Hnízdil, 47. Propaguje psychosomatiku a kalnetiku. Ze sportovní medicíny přešel na rehabilitační lékařství. Nejznámější kniha: "Bolesti zad jako životní realita". Vyhýbá se označení "chiropraktik". --Petr Šustek ze své truhlářské dílny v Bělé n. Radbuzou zásobuje ptačími budkami a krmítky Evropu. Jak se dalo předpokládat: v mládí byl skautem a milovníkem přírody je stále. --Továrna na výrobu nádobí SPINX zavřela brány. Byla v Č. Budějovicích od r. 1894. --V plzeňské radnici mají do 3.3. výstavu "Seďmá velnec". Má všechny naše tiskoviny za 350 let. --Názor: odchod R. Krejčíře z ČR byl výhodný pro všechny aktéry. V české policii probíhá proces, který má vymýtit korupci a politické vlivy. Mnozí se však názor, že se před našima očima odehrává variace na fr. film "Prohnilý proti prohnilým", kde jen jedna garnitura má nahradit jinou a pojede se dál. --Krejčíř "trpí" v luxusním vyhnanství na Seychelách. Nejvíce mu závidí p. Kožený v base na Bahamách. .

Sokol Praha-Záběhlíci oslavil 135. výročí založení. Na snímku jsou zleva: starostka Renáta Čáslavová, náčelnice Jindra Košťálová a člen výboru olympionik Jiří Adam, mod. 5ti boj, včetně šemu-Montreál 76-stříbro, Moskva 80 stříbro.

Čest J. A. Baťovi!

Bude obnovena poválečný proces s J. A. Baťou a bude dodatečně změněn jeho odsuzující rozsudek? Právci v to příliš nevěří. Považují za nebezpečné snažit se posunout hranici rehabilitaci ne-spravedlivých rozsudků před rok 1948. Samotnému Baťovi by to už ostatně ani nijak nepomohlo. Podstatnější je však okolnost, že se přijímanou deklarací hlásí k nevládnímu bratrovi zakladateli obuvnického koncernu a jeho pokračovateli město Zlín a Zlínský kraj. I kdyby se téměř šedesát let starý rozsudek nezměnil a bez ohledu na to, co se dělo v těch letech druhé světové války, pro Zlínsko měl J. A. Baťa ve své době zásadní význam. Pojmenování po něm bez bázně ulice (už se stalo), stavíme mu pomníky, hlásíme se k jeho podnikatelskému odkazu, studujeme jeho dílo. Když mluvíme o Tomášovi, mluvíme současně i o Janu Antonínovi. Čas pro to již nastal.

VOJTĚCH ČEKOTA

Dirigent s dechovkou v krvi, Josef Vejvoda, dostal v Rudolfíně platinovou desku. .

Eskymo Welzl se vrátil

ZÁBRĚH – Triumfální návrat do rodného města čekal v Zábřehu na Šumpersku legendárního spisovatele, polárního badatele a náčelníka Eskymáků Jana Eskyma Welzla. Motoristé troubili, lidé nadšeně mávali a zdravili polárníkovu obrovitou sochu, kterou do města přivezl ze Svatého Kopečku u Olomouce na odkrytém nákladním autě sochař Stanislav Lach. Plastiku téžkou dvě a půl tuny při oslavách 130. výročí Welzlova narození a padesáti let od jeho smrti odhalili představitelé zábrěžské radnice.

Polárník, vytesaný z pískovce, má široký úsměv, lodní kulr, doutník a nezbytnou hučku. Radní pro Welzla vybrali místo na piedestalu, odkud dříve shlížel sovětský diktátor Josif Vissarionovič Stalin. Jeho sochu Zábřeh před lety vyměnili za zdravotnický materiál z Německa.

Zastavte čas v Residence Classis!

Můžete se cítit mladší než jste? V Residenci Classis ano! První obyvatelé tohoto unikátního komplexu 62 bytů pro seniory se o tom již přesvědčili.

Připojte se k nim. Získáte krásné bydlení v atraktivním prostředí Průhonice. V přírodě - a přece v dosahu Prahy.

Domov s potřebným soukromím i jistotou pomoci v případě potřeby.

Získáte služby, na jejichž kvalitu dohlíží Swiss Tertianum International, provozovatel soukromých residencí pro seniory ve Švýcarsku.

Získáte nový elegantní životní styl, který vás bude den co den příjemně překvapovat...

The ACRED Group, s.r.o.
nám. 14. října 17, Praha 5, 150 00
Tel.: +420 255 799 500, 736 682 212
e-mail: firma@acred.cz

Tertianum

RESIDENCE CLASSIS

MediTE A

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ

IN MEMORIAM

NOVINÁŘ, SPISOVATEL a křesťanský demokrat. Vzpomínám si, jak jsme se před lety dohadovali, že fax už je přece jenom poněkud vyčichlá technika. Pan Ströbinger mi sice radostně sdělil, že už má počítač, ale posílat články do redakce e-mailovou poštou je přece jenom zbytečně složité, když máme oba dva telefon s faxem. Jeho články, které vycházely v Reflexu, tak dlouhá léta dělaly největší „radost“ dámám v naší písmárně – musely je přepisovat. Pak jsme se až donedávna vída-

li tu a tam při křtu některé z jeho knih. Vždy ho zajímala historie, a pokud v ní objevil zrnko tajemnosti či hádanky, neodolal a začal psát. A stihl toho opravdu v tom dobrém slova smyslu hodně.

Od konce šedesátých let žil ve Spolkové republice Německo, po devětaosmdesátém roce se sice nevrátil, ale často do

Ve Verrières ve Francii zemřela 2.12. 2005 naše spolupracovnice Libuše Šlechtová-Bourguignon, historička a nadaná malířka. Její otec vlastnil známou šlechtovou výletní restauraci ve Stromovce. --Nejznámější knihy R.Ströbingera: „Mata Hari“, „Maršál Tuchačevský“ a „R.Wallenberg“. Pocházel z Milčovic u Znojma a dožil se 74 let. --Krajané kat.víry v Austrálii mají štěstí, že jejich duch.správce má novinářský talent. P.Jaroslav Šimek, 70 Homebush Rd., Strathfield, NSW, 2135, vydává měsíčník „Katolické Listy“, 6 zajímavých stran. --S.F.Berton pochválil brněnského J.Kratochvíla za několik „nádherných publikací“. Všiml si, že na některých dopisních papírech máme trojici TGM-Beneš-Jan Masaryk. Postrádá gen.M.R.Štefánika. --W.F.Šetina z Frankfurtu n./Mohanem se domnívá, že je nemístné, když dnešní prezident V.Klaus zve cizí politiky do Lán, oblékne se do ten.úboru a hraje před hosty tenis. --Salesiáni odcházejí z Velehradu ve Sv.Martinu in Gsies/Bolzano/ v Itálii. Dům přebírá pražská arcidiocéze. Kontakt:P.Jiří Sedláček, SDB, Via delle Fornaci 200, 00165 Roma, Italy. --"Věstník" Sokola Sydney, č.6/2005, měl opět 46 stran s bohatým obsahem. Starostou Sokola je Jarda Krejčík. --Hana Herrmannová z Geelongu, vdova po vál.veteránovi Kurtovi, dostala pamětní medaili k 60.výročí konce 2.svět.války - od australského ministra obrany. Gratulujeme. --Chansonierka Miluška Šimková je v Austrálii stále aktivní. Narodila se v Litoměřicích a vystudovala konservatoř v Trojanově ul.v Praze. --Marcela Čechová přijela do Austrálie s rodinou v září 1968. /Náš spolupracovník V.Rechner se s Eliškou sešel před mnoha lety a stále ho zajímá, co se s ní stalo. Nepomohla zatím ani naše zmínka v "KL". --Manžele Křepelkovy v Basileji těší, že proces svatořečení Jana Pavla II. pokračuje bez problémů, díky novému papežovi. --V Olten/Švýcarsku/ zemřela naše dlouholetá čtenářka a dopisovatelka Gabriela Hebel-Salomon, 18.11.1920-24.12.2005. Mezi pozůstalými jsou i Alena Špálová, známá championka lyžařského sportu v ČR. --Novomanželé Kmentovi mají dočasnou adresu: P.O.Box 7010, McMorons Point, NSW 2060, Austrálie. --Hudební pedagog a publicista Vladimír Kovář napsal studii "20.000 let starý hudební nástroj současnosti". Jde o nástroj australských Aboridžinců zvaný didgeridoo. Je to fujara, která je mostem lidstva mezi pravěkem a současností a snad i budoucností. /Vážným zájemcům pošleme kopii studie. /--"Severské Listy", které rediguje Ing.M.Stanovský, Dřevnice 51, 537 01 Chrudim, ČR, se stávají populární mezi krajany ve Skandinávii. Členové "Severské společnosti", Hornoměřolupská 42, 102 00 Praha 15, dostanou revue zdarma. 2. prosince. J.T., "Reflex". V severských zemích je na 10.000 našich.

Polešovice u Uherského Hradiště, v roce 1992: na návštěvu své rodinné obce přijel známý švédský krajan Standa Schottl. Na snímku je se svým bratrem a švagrovou. /Pro jistotu: Standa je první zleva. / Z Polešovic/Ořechova byl JUDr. Jaroslav Němec, který byl v USA spoluzakladatelem Čs.společnosti pro vědu a umění /SVU/.

Náš spolupracovník Bob Velvarský z BC se nedávno dal do prohlídky svých fotografií a přišel na tento snímek. Je z uprchlického lágru IRA v Krabenlochu u Ludwigsburku z 20.prosince 1949. Vpravo je tenisový champion Jan Dostál a uprostřed poslanec Jaroslav Zeman. Kdo je ten třetí, nevíme. Vybavení světnice č.2 bylo chudé, ale vládlo tam pravé kamarádství. I p.dr.Prečana začíná, Kupuji č.2 v měnách pohlednic, co se stalo známky, bankovky, dopisnice, s pp.Dostálem a Zemanem. 1 Kčš. 50724 Dřevnice 25, ČR nem.

NAŠI V USA

Prof.C.Craven z Concordia U. v Texasu vyučuje češtinu a dokončil překlad Nerudových "Malostranských povídek". Studuje také osady Lužických Srbů v Texasu. --Dr.J.Kolínský přispěl do "Hospodáře" studií "60.výročí obnovení činnosti Čs.ústavu zahraničního po 2. světové válce". --Český ministr obrany K.Kühnel se v Pentagonu sešel s D.Rumsfeldem a slíbil mu, že do Afganistanu pošle 120 speciálně vycvičených českých vojáků k pátrání po teroristech, kteří se skrývají v horách. Am.ministr obrany se českým novinářům zmínil, že vyrostl v české čtvrti v Chicagu a že umí zpívat tucet moravských písní. --Vyšla kniha V.Jeřábka "Čs.uprchlíci ve studené válce", skoro 300 stran, s podtitulem "Dějiny American Fund for Czechoslovak Refugees". O úsilí M.Janečka a jeho dcery vybrat od stovek čs.uprchlíků, které přijala Kanada a AFCEP jim půjčila na letenky, na 300.000 am.dolarů, je v knize jedna celkem nepravdivá věta. /Výše uvedená dvojice vybrala 150.000 dolarů a druhá polovina zůstala "mezi lidmi" do dnešního dne. /Dr.Ján Papínek odmítl jakoukoliv formu důraznějšího vymáhání dluhů /strhávání ze mzdy či znemožnění získat kanadské občanství/. --E.Vavrouchová plánuje přestěhování k dceři v Seminole, Fl. --Ekonom Jan Švejnar z U.of Michigan poskytl rozhovor "MFD". Zásadní rada: "Nového Bařu nehledejme!" --Ing.Peter Sutovský/Nitra/ je profesorem zootechniky a klinické gynekologie na University of Missouri. Žije v USA od r.1994. S oblibou čte "Živ". --Zjistilo se, že Jiří Voskovec byl od léta 1939 celý rok internován na Ellis Islandu. V jeho papírech se našla poznámka: "předčasný antifašista". --Kam zmizel dr.K.Ruml, býv. skaut z "Vlaku svobody"? Poslední adresa byla v Granville, OH. --Czech Center, 1109 Madison Ave./83rd St./, New York, NY 10028, tel./212/ 288-0830, či: www.czechcenter.com nabízí bohatou škálu různých kulturních programů. Rádi pošlou zájemcům přehled plánovaných podniků. --Nejpopulárnější české restaurace v NY a okolí: Zlatá Praha, 28-48 31st St., Astoria, NY 1102, pak: Bohemian Hall, 29-19 24th Ave., Astoria, NY 11102. také: Koliba Restaurant, 31-11 23rd Ave., Astoria, NY 11105. --Při návštěvě ČR zajděte do restaurovaného kom.lágru VOJNA u Příbrami. Adresa: Lešetice 43, 262 31 Milín. Tel.420 603 790 128. --V letním čísle revue "Přítomnost" rozmlouval s L.Koubskou páninorový exulant dr.Jan Kmenta. Dlí v současné době na svatební cestě v Austrálii.

Albrightová si zahrála v seriálu

Los Angeles/Praha Madeleine Albrightová okusila, jak chutná herecky chlebiček. A její hereckou premiéru patrně uvidí také čeští diváci.

Pražská rodačka Marie Korbelová, která to v Americe došla na šouku diplomacie, se brzy objeví v televizním seriálu Gilmoreových děvčat.

"Seriál zbožňuji a při natáčení jsem se bavila," svědčila se Albrightová. Gilmoreova děvčata popisují osudy dvacítkyileté mlačky Lorelai, která se stará o dospívající dceru Rory. V Česku už některé dily vysílá televize Nova.

Albrightová upřesnila, že její role je epizodní a že nemá v úmyslu stát se herečkou. "Potěšilo mě však, že jsem měla možnost dělat něco jiného než dosud," uvedla.

Američtí diváci někdejší členku vlády prezidenta Billa Clintona uvidí už příští týden, kdy se dostane na obrazovky šesta série Gilmoreových děvčat.

Televize Nova uzavírá o tom, že další díly odvysílá v příštím roce. (ap, pal)

Zemřel významný americký teatrolog a režisér Jarka Burian

Praha • Ve věku 78 let zemřel 25. srpna v Americe významný divadelní historik a teatrolog, pedagog a režisér Jarka Burian. Byl nejvýznamnějším současným americkým teatrologem-bohemistou. Podle Mirky Potůčkové z pražského Divadelního ústavu v něm česká divadelní historiografie ztratila vynikajícího odborníka, české divadlo vlivného propagátora a zasvěceného znalce.

Burian se narodil v USA v roce 1927 jako syn českých rodičů žijících v New Yorku. Až do penzionování v roce 1993 byl členem divadelní fakulty Newyorské státní univerzity. Přednášel rovněž na Kalifornské univerzitě v Berkeley a na Floridské univerzitě v Orlando.

OPRÁVNĚNÝ POSTESK

Věra Doll-Hodková

Proč se někteří lidé stanou statečnými? Nikdo neví. Proč mrtví zapadají do neznáma, jako myšlenky, které se někdy vrací a pak zmizí navždy? Proč svět zapomíná na dobro a děsí se zla? Proč nemáme čas vzpomínat a myslet na to, co se stalo před padesáti lety?

Máme své starosti o rodinu, lásku a živobytí. Nemáme čas myslet na to, co bylo kdysi dávno. Zajímá nás to, co je dnes a to, co bude. A čas utíká a co je dnes a zítra, za několik let bude historie. Lidé se mění, generace za generací, duše, názory, styl života, snad i ta spravedlnost. Co se budou učit děti o Druhé světové válce a Pražském květnové revoluci za několik desítek let? Kdo si vzpomene na lidi, kteří pracovali v podzemním hnutí proti nacismu? Jména lidí mizí do minulosti a vše, co dělali bylo ve velké tajnosti a to byla ochrana jejich života. Nic po nich nezbylo, kolik jich zahynulo šeptajíc: ... Svobodné Československo! ... Jsou zapomenuti ...

Kdo si vzpomene na jednoho z nich? Na Vincu z Prahy ze starých Holešovic? Nikdo! A přesto žil, pracoval, miloval svoji vlast, rodinu, Sokol, Prahu, kamarády. Byl pilot a technik. Věřil v pravdu a spravedlnost, věřil, že bude opět Československo. Věděl, že riskuje život i svou rodinu a ani to ho nezastavilo v tajném odboji proti teroru. Věděl, že plní svou povinnost chránit vlast před nepřitelem. Šest let neustálého napětí a přemýšlení, jak obelstít nacisty a gestapo, kam převést vysíláčku, komu dát peníze, kde je živiť rodiny v koncentračním táboře či byl unucen, popraven. Kolo může zachránit před odsouzením do říše? Jak pokračuje výroba ružbušek, které tajně vyrábí a které železničáři dávají do vagonů jedoucích do Německa, kde potom vybuchují. Jeho cesty do říše s tajnými reporty pro západ o výrobě letectvých přístrojů předávané spojce.

Kdo si dnes dovede představit, jak se lidé jako Vinca obětovali a věřili, že příští generace národa bude žít ve svobodě, šťastněji a bránit pravdu a spravedlnost. Kdo má zájem vědět více o Vincovi z Holešovic? A o tom, jak se to stalo, že byl jediným opravdovým velitelem obrany Trojského mostu v Pražském květnovém povstání? Myslim, že nikdo, jen jeho rodina nikdy nezapomene!!

I rodinám takových hrdinů, jichž se dnes katastrofálně nedostává a kterým po komunistickém puči hrozila každým dnem persekuce a musely proto s těžkým srdcem opustit vlast, je dnešním pražským režimem násilně odcizené české občanství a volební právo. Zač jsme bojovali??

Hledíme do budoucnosti svého národa a co se stalo před šedesáti lety zmizelo navždy do neznáma.

Poznámka red.: Vinca z Holešovic byl továrník V.Hoděk a velitel obrany Trojského mostu. Jeho vnuk dnes slouží USA v Iráku.

Měsíčník moravského humoru "TRNKY-BRŇKY" Box 55, 763 12 Vizovice, ČR

Roční předplatné US\$26:40 (Ze poslat též na "KL".)